

Втора сцена

Атина. Стая в къщата на Дюля. Влизат Дюля, Свирка,
Зурла и Мършавият.

- ДЮЛЯ. - Пратихте ли някого в къщата на Дъно? Дали се е върнал вече у дома си?
- МЪРШАВИЯТ. - Никой го не знае де е. Навярно са го откраднали.
- СВИРКА. - Ако не се върне, няма представление; без него няма да може, нали?
- ДЮЛЯ. - Невъзможно! Няма ли в цяла Атина друг, който може да играе Пирам?
- СВИРКА. - Не, между целия еснаф в Атина, той е най-силният у
- ДЮЛЯ. - Разбира се - и е най-хубав; с тоя сладък глас - истински любовник.
- СВИРКА. - Искам да кажеш рядкост; боже пази, любовник е нищо
- /Влиза Чивия./
- ЧИВИЯ. - Господа, ^{Дукът} ~~хубавият~~ се връща от храма - двама-трима кавалери и две-три дами се връщат венчани с него. Ако би могла да тръгне пиесата ни, с нас няма да може да се говори.
- СВИРКА. - О мой сладкодумни Дъно! Изгуби ти по шест пенса дневно за цял живот! Рента по шест пенса дневно не е за изпусчане! Бих се обесил, ако дукът не му дадеше по шест пенса дневна рента за неговия Пирам. И той щеше да ги заслужи. Шест пенса дневно за ролята Пирам - или нищо.
- /Влиза Дъно./
- ДЪНО. - Де са момченцата? Де са агънцата?
- ДЮЛЯ. - Дъно! О, тържествен ден! О, щастлив час!